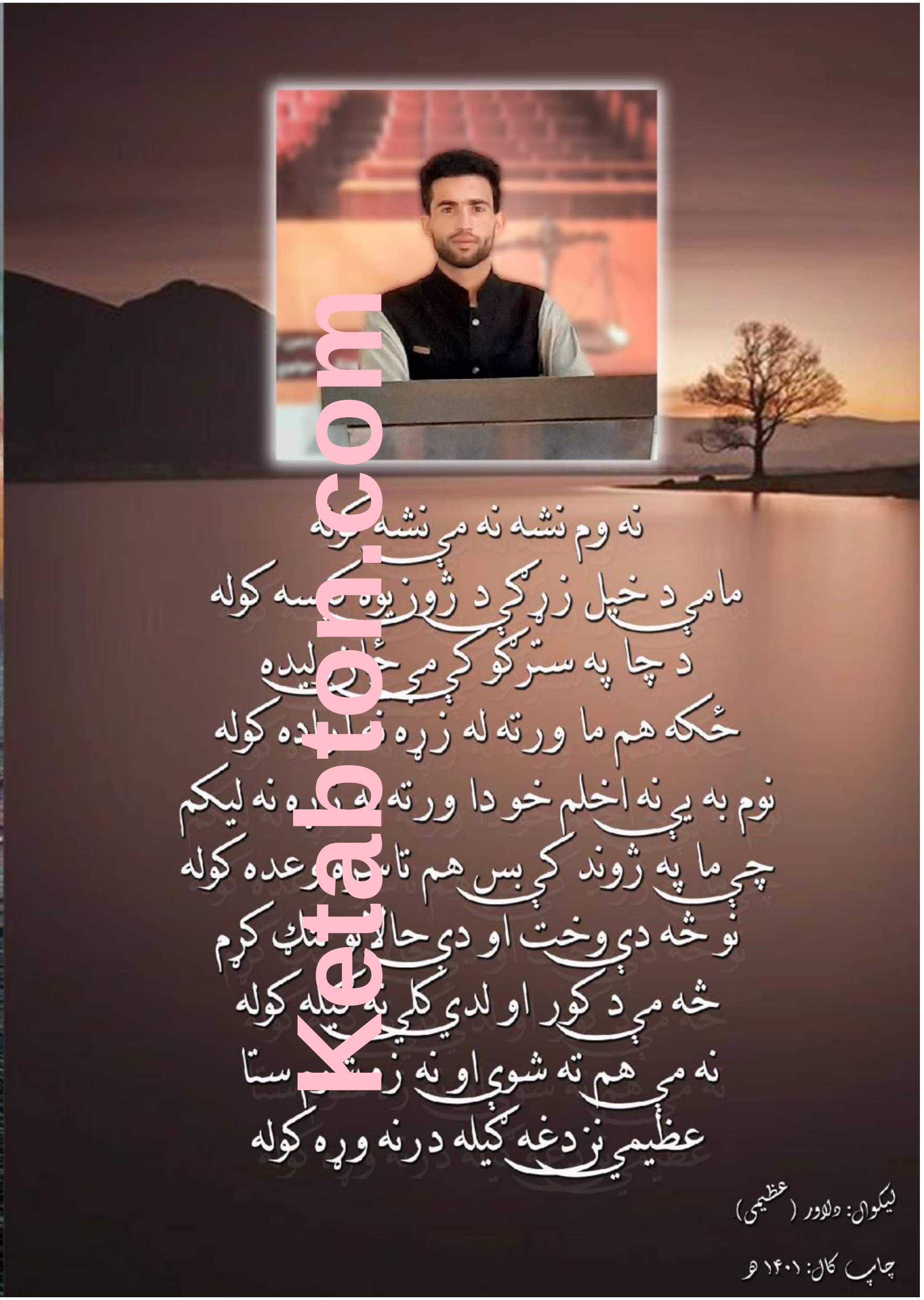

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قربان دې شم وطنه

د چاپ کال: ۱۴۰۱ هـ ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې

د کتاب نوم : قربان دې شم وطنه

ليکوال : دلاور (عظيمي)

اړيکو شميره :۰۷۸۷۲۸۸۴۳۴

چاپ زيار: حضرت بلال (نعيمي)

خپرندوی:

.

برېښناليک:dilawarazimi@gmail.com

ډيزاين: استاد اسدالله (وفا)

چاپ وار: لمړی

چاپ نيټه : ۱۰ / ۱ / ۱۴۰۱

چاپځای : لغمان ولايت د استاد اسدالله (وفا) کمپوز مرکز

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې ډالۍ

د لــوی او ښښــونکي خــدای (ج) پــه نامــه ســره دا یــو ځوکرښــې لــیکم شــعر پــه وزن لرونکــي ژبــې ســره د مفکـورې او تخیـل عـاطفي ترتیـب تـه وایـي شـعر یـو هنر دی اوشـــاعري دالله (ج)ورکـــړه ده شـــعر الهـــام او احســاس هــم دي ځنګــه یومصــور پــه خپلوتصــویرونوکې د طبیعــت او فطــرت ښــکلاګانې انځــوروي دغــه شــان شــاعر هــم پخپلــو شــعرونو اوشــاعرانه خیــالونو کــې د مینــې خلــوص اوعــاطفي لفظونــه داحساســاتو اوجــذباتو پــه تغــزل کـــې رانغـــاړي د خپـــل چاپیریـــال رنګونـــه او کردارونــه دګلانــو اواغزیــو پــه ځیرتمثیلــوي اوبیرتــه یــې دکاغـذ پـه مـخ ټـولنې تـه وړانـدې کـوې اوخلـک پـه کـې خپلــه مینــه او ارمانونــه لټــوي نوځکــه کــوم ســړی چــې غـزل یـا نظـم اوري نـو وایـي چـې کـټ مـټ یـې زمـا د زړه خبـــرې اخیســـتي دي اوس نـــو تاســـو ګرانـــو لوســتونکوته یــو ځــوان شــاعر ښــاغلی دلاور (عظیمــي) صـــاحب دلغمـــان ولایـــت اوســیدونکی تاســوته معرفـــي کوو.

والسلام په درناوی

عبدالطیف (چهارقلاوال)

۱۴۰۱/۱/۸/تاریخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منني په نیت څو کرښې

که څه هم مخکې له دې مې کومه نثري ټولکې چاپ شوي نه دې خو باور وکړئ تر ډېره وخته مې دا جراعت نه شو کولی چې زه دې د خپلو شعرونو ټولګه چاپ کړم د شعري ټولګې چاپول راته ډېر ستونزمن پیچومي ښکاریدل او لا هم ښکاري اکثره وخت به مې ملګرو پوښتنه کوله چې شعري ټولګه څنګه شوه ولې یې نه چاپوې؟ خو ما به کله یوه بهانه او کله بله بهانه کوله ډیرو ملګرو راته ډاډ راکوه چې چاپ یې کړه خو بیا مې هم په خپلو شعرونو زړګي اوبه نه څښلې.

یوه ورځ مې خوږ ملګري **حضرت بلال (نعیمي)** زما ترځنګ را غی او راته یې وویل چې شعري ټولکه به خامخا چاپوې خدای شته چې زه د(نعیمي) مخې ته نه شوم ورتلی بس دهغه خبره وه او زما منل وو.

بیا نو د هغه دې کور ډیر ډیر ودان وي چې زما خواره واره شعرونه یې له کتابچو راټول کړل اوپه خپله یې راسره ترتیب کړل لکه څنګه چې دعمر په تیرېدو سره تجربې په لاس راځي او عقل پخیږي همداشان څومره چې په شاعر عمر اوړي همغه پیمانه یې شعر دی پخوالي لوړو پوړیو ته رسي نو کیدای شي زما شعرونه به نیمګړتیاوې ولري خو دا شعرونه زما د تنکي ځواني د احساساتو زیږنده ده هیله ده چې کمي کاستۍ یې راوښئ

ما سره هیڅ داسې الفاظ نشته او نه به پیدا شي چې زه له خپل ګران ملګري نعیمي څخه مننه وکړم اوښه ده چې نشته ځکه چې زه دده همداسې پور راوړی ښه یم.

له معلم صاحب عبدالطیف (چهار قلا ولا) څخه نړئ مننه چې دکتاب په کره کتنه کې یې له ماسره ډیره همکاري وکړه او خپل قیمتي وخت یې ما ته وقف کړه او همدارنګه له ماستر محمد اضغر (عظیمي) څخه هم نړی مننه چې زما په دې کتاب یې کره کتنه وکړه او خپل نظر یې راسره شریک که بیا هم ډیره مننه خدای(ج) مو د ژوند په ټولوچارو کې بریالی لره اوعمر موله برکتونو څخه ډک شه.

اوپه تلو تلو کې له تا هم مننه چې کتاب مې لولې او ځان په کې ګورې.

درنښت

دلاور(عظیمي)

دلغمان روښان پوهنتون قضاء او څارنوالې څانګې څخه فارغ التحصل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

هغه چاته چې له مخې يې راته د شعر پربښتې الهام
راوړی اوهغه چاته چې دژوند بلا سختې يې په دې
لاره کې ګاللي او دشعراوادب ته ولولاروپانوته.

"عظيمي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشخصي ژوند يو څو کرښې

دلاور "عظيمي" د لغمان ولايت فرهنګي ډګر هغه لاروى ده چې په تنکى ځوانى کې ښتن تعالى پرې دشعر او شاعرى الهام کړى زما ملګرى عظيمي صاحب ديوربښتيني خدمتګار لومړي بريدمل محمد اکبر (عظيمي) زوى ده چې شا او خوا درويشت **پسرلى** وړاندې دافغانستان په زړه کې چې کابل د تره خيلو په کلي کې دغمونو دې ډکې اوفاني نړى ته خپلې سترګې پرانستي دي عظيمي خپلې زده کړې په لرې پښتونخوا کې پيل کړي اود مهاجرت ددورې له پاى ته رسيدو وروسته د لغمان ولايت د مهترلمک له عالي ليسې څخه فارغ شوى چې دوه کاله وروسته دکانکور له ازموينې د لغمان ولايت دروښان پوهنتون په دروازه ورننوت اوپه ۱۴۰۰ هـ ش کال کې د حقوقو پوهنځي له قضاء اوڅارنوالى څانګې څخه په علمي کدر کې فارغ اوتر څنګ يې درې کاله د روڼتيا څار له اداري سره درضاکار په صفت دمحاکمې په بخش کې عملي کار ترسره کړى رب دې دژوند په ټولوچاروکې برياليى لره.

په درنښت

ستاسو وررور محب الله (شيرزى)

(c) ketabton.com: The Digital Library

قربان د شم وطنه
را ته ښکارې لوړ له ځانه
اوچت لري مقام
له امریکا او پاکستانه
قربان د شم وطنه
په هیچا به د ورنکړم
ځلیږی په میدان
قربان قربان له تانه
شمه ګرانه افغانستانه
قربان د شم وطنه
دوښمن دې شه ملاماتې
اوچت اوسي مدام
زمریان لری په غرو کې
په د شتو او میرو کې
قربان د شم وطنه
زمری په خېر ښکاریږی
په هر داسي میدان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرکیټ وی که فوټبال
که د جنګ وی لوی میدان
قربان د شم وطنه
دلاور عظیمي ستایي
نن ورځ ستا دا ټول زمریان
په خارج وی که وطن
ځلوي در ته میدان
قربان د شم وطنه
را ته ښکارې لوړ له ځانه
اوچت لری مقام له امریکا او پاکستانه
قربان د شم وطنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

زار دې شم غني بابا
تل دوي حاجی بابا

تا چی څه ویلي دي
موږ ته دی صحیح بابا

تا چې ترینه خلاص کړلو
دغه ده صحیح بابا

موږ دربانده ویاړ کوو
غم مکړه غنی بابا

زور دور معلوم کړلو
اوس هر څه مني بابا

زار دې شم غني بابا
ته مو يې صحیح بابا

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړ دې کړو نظام زمونږ
داسې حقیقي بابا

ګوره چې یې پرې نه دی
هغه پنجابي بابا

وائې عظیمي دغه
بیابه یې ګټي بابا

شعر
بې د جانانه زنده ګي څه کوم
ولا ده ګرانه زنده ګي څه کوم

په ما د اور د محبت پوری کړو
بې له ایمانه زنده ګي څه کوم

ژوندون مې تا غواړي او تا یادوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

موری بی له تانه زنده ګی څه کوم

عظیمي وایی خدای دی در کړی جنت
زه بې له تانه خوشحالي څه کوم

شعر
زما د ښکلي ژوند ارمان یې اشنا
ته مې د بر کلي جانان یې اشنا

په نه خبره مروره چې شوې
ولا له ځانه را ته ګران یې اشنا

خیر دي په ګلوبه دی بیا رضا کړم
ته مې زړکی یی ته مې ځان یی اشنا

عظیمي وایی بی له تا زنده ګې
لکه ناروغ چې بې درمان وی اشنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

یاری د ښکلو سره خوند نه کوي
مینه دسلو سره خوند نه کوي

قسم په خدای چی لیونی یی کړمه
اثرپری هیڅ دناصح پندنه کوي

په دی خبرو باندی نه پوهیږم
کیسی د جنو سره هم نه کوي

ما ته یی بیا لاس په نامه ایښی دی
واعدې د ګلو سره هم نه کوي

عظیمی وایي خدای دی بیا رضأ کړي
دوکۍ د ښکولو سره هم نه کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

یو ورځ مې د چا زړه پسې ازار وکه صاحبه
مغرور نه وم چې ما ور ته اضهار وکه صاحبه

بی وخته یې د خیال په اوبو یوړم لیونی وه
ما ځکه ور ته داسی انتظار وکه صاحبه

چې زړه یی را ته راکه ما ویل دا به څه چل ګیږی
نو رب ته په سجده شوم ما یی سوال وکه صاحبه

د چم د جنګیو سره یو ځای وه روانه
چې ما ور ته په لاره کی اقرار وکه صاحبه

د سوال په بدله کی عظیمي ته چې کتلې
په غشود بڼویې یو ګوزار وکه صاحبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

هغه دې ورک شی چې په تا پسې خبرې کوي
چې ستادې خاورې اوحیا پسی خبرې کوي

ته یی زمونږ لکه د مور وطنه
ته مو زړګی یی ته مو کور وطنه

ارمان بی خاورو سره خاوری کړو مونږ
چې ستا رهبر او د عسکر پسی خبری کوی

دغه دری رنګه بیرغ تل به زمونږ زړو کی اوسی
سترګی به یی وباسو چی ده پسی خبری کوی

عظیمي وایی رب ته مو وران وطن را جوړ کړی
زه بي ملنګ ګړم سوک چی ده پسی خبری کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

سلام د زړه نه در ته وایمه وطن ته راشئ
د احمد شاه او میرویس خان ښکلی ګلشن ته راشئ

او همدومره بس د په پردی وطن کی مه اوسیږئ
د اکبر خان او غنی خان ښکلی ګلشن ته راشئ

عظیمي ټول عمر دیدار ته ستاسې اوسي
دخپل پلار او نیکو ښکلی مدفن ته راشئ

شعر

له پاکستان سره سیاسی خبری
داسی اوس هیس کومه فیده نلری

یو خوا ته سولحی ته تیار شی ملت
بل خوا ته جوړی دسیسی کړی را ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای د افغان ولس مظلمو بچو
ورپسی پاسی لدی دره یي ورک کړی

دا مو دوښمن ده هیس تریی نه جوړیږی
را ته همیش وژنی بی وزله ځوانان

کله مو کور کله مسجد ورانوی
کله مو خاوره او ملت ورانوی

نور ور ته پاسی په یوه ټغر شئ
ځان نه ملت د یو افغان جوړ کړی

څوک چې دا وایې چې افغان نه منم
بیا ورپسی شی لدی دره یی ورک کړی

له ځانځاني نه لاس په سر شی ورونو
دغه لوی کور دمسلمان جوړ کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور مو له سولحی نه څه نه جوړیږی
په سولحه ډیر یو غولیدلی مونږه

که د غني او عبدالله فرمان وی
عظیمي وایی افغانستان به ورن شئ
غزل
په محبت باندې د پو کړمه له ځانه ورک شوم
دا خو لا سه کی لدې ټول افغانستانه ورک شوم

د ظالیم لوری در په در خاوری په سر د کړمه
اوس نو له دغه خایست شان ګلستانه ورک شوم

زه لیونی ومه په تا باندی مین چی شومه
اوس د کلی د کودره اوله مابنامه ورک شوم

خیر ده یادونه به دې پریدم نور د نه یادوم
اوس د لدي شینګي لغمانه ورک شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عظیمي وایی زه به یی تول عمر په طمه یمه
اوس که لدی فانی نړی او له جهانه ورک شوم

شعر

دا چی تور سور شین بیرغ می پدی تن وینی
موري د ملی اوردو عسکر یمه

سر او مال مې ځار لدی وطنه شه
زه یو جنکیالې د دی وطن یمه

خاوره به یې ساتم په بدل د سر
څو چې یو قطره مې په دې تن کی وې

او زوي د یو زمري یم پدې ویاړ کوم
اوس چې زه ساتونکې د دې دریمه

وایئ عظیمي چې خداي مو تل لره
ویاړم چې یې زه هم یو عسکر یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

څه شو غزل څه شوه خانی د جانان
بلا ده ګرانه زندګی د جانان

په داسی ښار کی زندګی کوومه
چی هلته ورانه ابادي ده ګرانه

سوک ترهګر او سوک راهزن جوړیږی
څه کوم داسی زندګی جانانه

چی د قلم په ځای توپک په لاس کې
دا مو د نسل بربادی ده ګرانه

زمونږ خو کر که لدی ښاره کړله
دوی مو مسجد دوی مو ممبر ورانوی

تر څو به دا ظلم ستم چلیږي
چی مسلمان د بل په سر قتلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عظيمي وايي نور يې وس نلرو
چې مو ځوانان په هر سنګر قتليږي
شعر
څه شو غزل څه شو رباب څه شو منګي د ديږ
بلا خوارېږه وختونه او سپرلي د ديږ

او زه يې د دنګ چنار ميلمه بللم
اوس مو مشران نشته ملنګ د ديږ

خوارېږه دوستان خوارېږه وختونه مو وه
نه راځې هغه مازديګر د ديږ

زه يې د کوم ماښام ياد ګار تازه کړم
نشته ګودر نشته نختر د ديږ

چې مو له مينې محبت نه هبس وخت نه تيريده
نشته اوس هغه محبت د ديږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

عظیمي وای زه بی ډیر ارمان کړم
ربه تازه کړئ یو ځل بیا دا مازدیګر د دیری
شعر
چی مې د زړه باغ پی ودان وه اوس هغه نشته ده
چی مې د تورو سترګو خان وه اوس هغه نشته ده

او چی مروره شوه رضا به مې کړه
چی دا زړګی مې پیې روښان وه اوس هغه نشته ده

زما د هیلو امیدونو ډیوه
ولا دا ځان مې تری قربان وه اوس هغه نشته ده

ارمان یی ډیر راځی خو هیڅ ویلی نشم
چې مې دزړه درنځ درمان واه اوس هغه نشته ده

چی ډیر ستومان وم نو تر سنګ بي راغلم
را ته غوټی د ګلستان وه اوس هغه نشته ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

عظیمي وای ربه دومره زر تنها د تری کړم
هغې مور کئ باندی چی ګران وم اوس هغه نشته ده

غزل

ځه قاضي عاجل به را ته نه لیکی
سوری د اوربل به را ته نه لیکی

زه چی کله چا باندی مین شومه
اوس هغه منزل به را ته نه لیکی

زه لیونی تا غواړمه تا پسې
نه ښایی غزل به را ته نه لیکی

زه خویې په مینه کې صادق ومه
ګوره چل اوول به ما ته نه لیکئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه لکه ملنګ ګچکول په لاس ګرزم
څه عظیمي زلفې يې ولول به را ته نه ليکئ

شعر

څکه د دی خاوری د پاره له خپل سره تیریم
دا مې غرور دا می غزت دا غیرت ده مورې

زما ناموس زما هیواد زما خاوره ده دا
څکه مې سر او مال قربان دی مورې

خیر ده څواب به يې څواب ور کړمه
دا خپله خاوره به د سر په بدله سا تمه

مور جانې دعا کوه نور هیس نه غواړم
دا مې ګلشن دا مې زړه دا مې عزت ده مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یم افغان په دی هر سه باندی ډیر فخر کوم
دا مې وقار دا می شمله دا مې غیرت ده مور ې

زه به یی هیچا ته له زری خاوری نه تیر نشم
له دغې خاوری سره ډیر مې محبت ده مورې

خدای به مو بیا نظام په خپو ودروی
د عظیمې دغه دوعا په هر ساعت ده مورې

لنډی

زما جانانه لیونیه
د لارې مه ځه در ته زه کوم سوالونه

مازدیکری دې ښیری مه کړه
ته به د ناز ښیرې کوې رختیا به شینا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دنګه بنګه ځوانیمرګه
لاچی لونګه لیونی درپسې شومه

زما جانان ملی بیرغ دی
توری یی سترګې سرې یی شونډې شنه خالونه

لیونی غلی غلی راشه
وخت مازیګر ده چاته مه وایه حالونه

پردي راوړي نه خپلیږی
که دماشوم په شان یې وکړئ خدمتونه

عظیمي غلی غلی راشه
سهر مابنام به سلامي در ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډۍ

په تا مین شوم رنګ مې زیړ شو
د کلي خلک بیا پېغور را ته کوینا

جانانه غلی غوندې لاړ شه
وخت مازیګر ده څوک به بیا لاره سارینه

چې ستا د مینې بندي وان شوم
د کلی خان شوم تا ته نه وایم حالونه

مازیګری ده سوال قبلیږي
د ډیرو پیغلو یی پوره کړه ارمانه

عظیمي حال د زړګی وایه
زه چی مین شوم چا ته نه وایم حالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډۍ

د مینې غږ راباندې وکه
چې در ته وایمه د خپل زړګي حالونه

جانانه غم د زورور ده
ته کله کله غم د تل راسره وینه

کلي وطن مې ډیر یادیږي
خدایه پوره کړې د غمجن زړګي سوالونه

مسافرۍ کې مې زړه تور دی
خدایه ته خپل مې کړې د خپل وطن کورنه

لیونۍ کیږمه ارمانه
د کلي خانه چا ته مه وایه حالونه

عظیمي زړه به درله درکړم
په نیمه شپه کې چا ته مه وایه حالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

ما خو کیسه در ته پوره کوله
ما خو ګیله درځینی نه کوله

ته لیونی وی چې په منډه لاړې
ما اراده در ته پوره کوله

زه د په نیمه خوله بی وخته پرېښوم
ما زمزمه در ته پوره کوله

په نیمه شپه مې د یو چا دحسن ډیر کړه صفت
ولا د زړه نه مې پښه دا اراده کوله

عظیمي وایی چی مغروره نشې
ما مې د ژوند یو خاطره در ته پوره کوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

نیمګړی مینه وه ارمان ماور ته ډیر وکتل
هیڅ زه پوی نه شومه په ځان ماور ته ډیرو کتل

نری نری اوښکې یې سترګو ته راغلی وی
خفه یی زه کړم په ایمان ما ور ته ډیر وکتل

جنو کې ناسته وه یوه خبر یی داسی وکړه
چی مې زړګې وه پی ودان ما ور ته ډیر وکتل

اوس چی د بل شوم نو ارمان یی کووم
عظیمي ورک شو له جهان ما ور ته ډیر وکتل

شعر

نه وم نشه نه مې نشه کوله
ما مې د ځپل زړګي د ژوند یوه کیسه کوله

د چا په سترګو کې مې ځان ولیده
ځکه هم ما ور ته له زړه نه اراده کوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم به يې نه اخلم خو دا ور ته له زړه نه ليکم
چې ما په ژوند کی بس هم تا سره واعده کوله

نو څه دې وخت او دې حالا تو تنګ کړم
څه مې د کور او لدې کلي نه ګيله

نه مې هم ته شوی او نه زه شومه ستا
عظيمي نن دغه ګيله درنه وړه کوله

شعر

زمونږ د کلي او ګودر کيسه وه
دا خو لا سه کی د سهر کيسه وه

چې شاه زلميانو نه يی لار ور که کړه
هغه د پيغلو د ولور کيسه وه

په تا مين چی شو نو وس يی نه وه
دا خو همغه د دلبر کيسه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د دی ښکلې مازیګر نه تیر شوم
بس ددی کلي دګودرنه تیرشوم

ترڅو چی ښی ډیری رپی وګټم
د هغی ښکلي خور له در نه تیر شوم

مور جانه ورونه او کودر می پریښود
د هغه ښکلی پلار له در نه تیر شوم

علم او پوهه ورنه پاتی شوله
هغه کیسه کی د ولور وخوړه

ای زما د کلي او چم مشرانو
زما د کور او د ګاونډ مشرانو

زه عظیمي در ته دا سوال کوومه
چی خپل ګلونه د ولور لپاره مه کړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

په مینه مسته لیونیه چا ته حال مه وایه
زما د بر کلي لالیه چا ته حال مه وایه

په تا مین یم راز به زړه کې ساتم
زما د بر کلي سپرلیه چا ته حال مه وایه

پرون ناوخته در ته ناست ومه د غره په څوکه
زما د بر کلي زړګیه چا ته حال مه وایه

عظمي ستا لپاره داسی انتظار کوی ای
زما د ژوند ښکلي سپرلیه چا ته حال مه وایه

شعر

ځوانی وه ما زیګر وه ره په بر سنګر کی ناست وم
نا څا په اوازه شو چې پوسته یې ورنه یوړه
معزغه مې داسي ګرم وه جزبه کې وم راغلي
ما ویلي داسي هسې مفته یې درنه یوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بل ټاور نه غږ شو چې صاحبه مونږ به څه کړو
ما غلي ور ته ویل لیونیه ویره مه کړه
که دوی راځي تر مونږه مونږ خو هم تر چا کم نه یو
دوی سنګه داسي وایې چې هغه یم درنه یوړه
صاحبه داسي ښکاري چې نظام مو دي خرڅ شوې
چې هر طرف ته ګوري وې هغه یم درنه یوړه
زه بر طرف ته ناست وم یو چا غوږ کې را ته ویل
عظیمي نظام دې ړنګ شو چې وسله یې درنه یوړه
دا سنګه بد حالات شو او دا سنګه کړ وړي شوه
چې اوس هغه د ارک یوه څیره یې درنه یوړه
شعر
ته د زړونو سودا ګر وې
زه غربت ومه نیولی
ته پا چا د یو محل وې
زه محتاج د یو ټغر وم
ته د مست نظر خاوند وې
زه ګدا د ځپل بستر وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا ته ټول لاس په نامه وه
زه خو پاتې له هر څه وم

ته غرور مه کړه صاحبه
زه غرور نشم زغملی

وخت په تا ندیم ظالم شو
ځکه ته هم در په در شوې

زه ملنګ عظیمي وایم
زه خیر خوا د ځپل وطن وم
لنډۍ
افغانستانه رب د جوړ که
څوک چې د غوا ړي بربادې نو مړ د شینه

زما دا دری رنګه بیرغه
د زړه په سر به سلامې در ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب د ځلاند لره رڼــیږه
ملی بیرغه ته زمونږ یې امیدونه

زه عظیمي به دې د سر په وینو لوړ ساتمه
ته مو ارمان ته مو ارزو یی ګلستان وطن

شعر
غرور مې چې بی وخته محبت کې دی بیللی
د سترګو د نظر لدې لیدو نه می توبه ده

ما هم د ملنګانو جامه یو ځلی اغوستی
بی وخته د نفرت لدې کیسو نه مې توبه ده

زړګی مې وه باللی خو ارمان چی وخت یی نه وه
د سرو شونډو د سر او اشارو نه مې توبه ده

ناځوانه زمانه وه عظیمي یی رانه بیل که
بی وخته مینتوب او دی کیسو نه مې توبه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

زه لکه ماشوم درپسی ژاړمه
ته رابندی دا سنګه نخرې کوې

خیر ده که غریب یمه د خدای یمه
ته راباندی دا سنګه کانې کوې

تیر به مو دوران د غریبې شی ای
ګوره بیابه داسی اوسیلې کوې

وایی عظیمې پروا یې نلرم
دا چی نن په نورو کې کیسې کوې

شعر

ته مې زړګی یی ته مې ځان سربازه
ته مې غمی یی په ګریوان سربازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مې د دی هیواد ارزو یې ګله
ته مې زمری د سنګرو سربازه

دربانده ویاړ کوم ا تل یې زمونږ
په نیمو شپو کې قهرمان سربازه

ته د وطن لپاره سر ورکوی
ته یې شاهین ته یې ښه ځوان سربازه

پیغلې دی لاس په دعا ټولې در ته
ته یې زړګې د هری مور سربازه

رب د دوښن در ته سر ټیټې لره
ته یې سپرلی د سنګرو سربازه

عظیمي وایي ربه خوښ یې لري
دا مې ارزو ده د کلو سربازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډۍ

ما ته مې خپل وطن جنت دی
سهر ماښام چې د یار کلی ته ورځمه

غریبي مه راولې خدایه
زه به پردی وطن ته ځم یار به پریدمه

مسافری ډیره اږده وي
څوک چې مین وي زړه دې ځانته صبروینه

جانان مې ډیر راباندي ګران دی
خدایه تی راکې چې ښکل کړمه لاسونه

خدایه نن ډیر را ته یادیږی
د عظیمي جانان مې نشته اوازونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

زما د ژوند زما د هیلو ډیوه
زما د خوب او د خیالو ډیو ه

د ځان نه ډیر وربانديکران ومه زه
زما د ژوند د امیدونو ډیوه

هغی زما د خوشحالیو ډیر ارمان کولو
هغه به هر وخت کی زما لپاره سوال کولو

رب ته همیش په سجده پر ته وه
هغه زما وه د رازونو ډیوه

دهغې خپو لاندی جنت دی وروره
هغه زما وه د نازونو ډیوه

عظیمي وایی ربه ورکی جنتونه ور ته
زما مورکۍ وه زما ژوند وه د دی زړونوډیوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شغر

ته وی چې ورک د کړه زما د وطن ښکلی ګلان
ته وی چې ورک د کړه د دی ګلشن سپیڅلي ګلان

ته په دې فخر کړی چې زه هم ځانته ځوان وایمه
ورک شی ظالمه تا وژلي دغه ښکلي ګلان

نور د هیڅ زده نه وه همدا د زده وه
چې څنکه ورک کړمه د دی ګلشن دا ښکلي ګلان

اوس چې د حال ګورمه دغه شان بی وسه ښکاری
ورک شی ظالمه تا زما خایسته وژلی ګلان

ای د پنجاب غلامه هیڅ به ترینه جوړ نه کړی ته
ته وی غلام ته یی غلام تا مې وژلي ګلان

عظیمي وایی زه بی تل په خلاف غږ کومه
ته یی قاتل ته یی رهزن تا مې ورک کړي ګلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

ته چې په خیال د امیدو وې زمونږ
ته چې روزنکی د دی شپو یې زمونږ

ته مو اتل ته قهرمان یې پلاره
ته خو ارمان ته خو ارزو یې زمونږ

رب دې زمونږ له سره مه کموه
ته خو زمری د سنګرو یې زمونږ

زما اتله قهرمانه پلاره
زما د خوږ زړګی درمانه پلاره

رب دی دوښمن در ته سر ټیټې لره
زما مخلصه قدردانه پلاره

عظیمي وای رب د خوښ لره تل
ته خوږ شاعر او قدر دان یې پلاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

خدایه نشته ده دیدار د چا د سترګو
زړه مې ډیر دی ناقرار د چا د سترګو

په لیدلو باندی زه نشه نشه شم
بې لیدلو یم خمار د چا د سترګو

ټول ژوندون مې په ارمان ارمان کی تیر کړه
دا وهلی یم ازار د چا د سترکو

د جهان په طبیبانو نه روغیږم
زه اکبر یمه بیمار د چا د سترګو

شعر

نه مې پاریس نه جرمني نه انګلستان خوښیږي
په تا مین یمه ستا د لپاره مي لغمان خوښیږي
سترګی د مه اړوه زما سترګو ته ډیر وګوره
دا ستا د سترګو جنګ مې ډیر ډیر په ایمان خوښیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفي د مه کمسی کوه درسره خوند نه کوي
ستا په اوږو مې ستا خواره واره زلفان خوښيږي

ما امتحان که سر او مال قربانومه له تا
دا ستا په مينه کی می هر رنګه تاوان خوښيږي

اکبر وايی ستا ديدن زه داسی ليواله يمه
لکه د للمې د ګلونو چی باران خوښيږي

شعر

خاونده خلاص کړی افغانان له غمه
داوران ويجاړ افغانستان له غمه

يا الله ته مو په حال رحم وکړي
ژاړي مو کونډې يتيمان له غمه

دغه خزان به وی تر کومه پوري
ربه فرياد کړی بلبلان له غمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاچي په دي ګلشن کی اوربل کړي
ربه کورونه یی کړې وران له غمه

اکبر یی دی دازادی په ارمان
کله ازاد به شي جانان له غمه
شغر
په ماباندې مین چی وې اضهاردي ولې نه کو
په ژبه خوګونګ نه وی نو اقرار دي ولی نه کو

چي ته زما دیدن ته زمونږ کور ته وي راغلی
ماما کره میلمه وم انتظاردې ولې نه کو

اوس څه وکم چی بل ځاي کی کوزده یی در ته وکړه
داستاخوښه چي نه وی نوانکار دې ولي نه کو

بیاهم در ته په تمه وم چی ماپسي به راشي
چی بل ته یي ودولم نو تلوار دی ولي نه کو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار اومازیګر به مې لیدلی اکبر خانه
وظیفه دی څه کوله بل روزګار دی ولی نه کو

شعر

یوورځ به اخلم انتقام له دوښمن
د وران ویجاړ افغانستان له دوښمن

دغه بیرغ به موا تک کی رپي
خپل به ګړوخپل پښتونستان له دوښمن

غلیم به وایي چي مې دوست ګڼي ده
اوس باخبر دي هرافغان له دوښمن

زمونږ هر ښار کی ځان وژني کوي
تربیه شوي ظالمان ددوښمن

اکبر وی هلته به خوشحاله شمه
چی مې ازاده شي جانان له دښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

ربه ځای په ځای مرګونه دي نور بس دي
دلته کور په کور ویرونه دي نور بس دي
ټول جهان کی نعمتونه اوخوشحالی دي
په افغان وطن غمونه دي نور بس دي
اخیر مونږ دیم بنده ګان یو لویه خدایه
دادی کوم امتحانونه دي نور بس دي
الاهی دا ګستاخي مې را ته معاف کړئ
ډک دصبر می جامونه دي نور بس دی
هري خوا ظلمونه ویني پري دردیږي
دا کبر دا فریادونه دي نور بس دی

شعر

زه که له مرګه ویریدلي نوافغان به نه وم
که له میدانه تښتیدلی نوافغان به نه وم
دا چي په سروونو کی لت پت یمه په پټکی پروت یم
که ناست په تخت باندي بی پته وې افغان به نه وم
ما په ټالنګ ترلي تانه مې خام تار تاوکړي
که زور می نه وی دربنو دلی نو افغان به نه وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ اسلامي قانون کلتور د پښتو هم لرو
که لاړ میکالی مې منلي نوافغان به نه وم

ددنیا هر سو پر طاقت مودلته ونړوه
که په اسانه ما تیدلي نوافغان به نه وم

دوخت نمرو ته زه اکبریم ابراهیم وا تا ته
که ستا داوره په شا تللي نوافغان به نه وم

شعر

ته شوی روان له دغه کلینه ښکولادی یوړه
ته وی زړګی دهر یو ځوان جانانه
ستادغرور کیسه دي ټول کلي ته پاتي شوله
ته وی زمری ته وي اتل ته قهرمان جانانه
دمور زړګی وی د ورور ځان جانانه
چي شول میلمه دې دمکان جانانه
څوک چي دخدای درحمه وغور ځیږی
بیاوژنی تاغوندی انسان جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظالم دی هم له ځانه مخکی کړلو
ته هم شهید شوی په ایمان جانانه
دپلار دامراطاعت دي وکه
تا په ځای کړی دهغه امراوفرمان جانانه
عظیمي وایي ربه ورکړی جنتونه ورته
ته وي ساتونکي دخپل دراودایمان جانانه
شعر
دومره ناترڅه وې ظالمه تاګلان ووژل
یودي اکرام بل دي جانان ووژل

دمور په ژوندي پري قیامت راوسته
چي څنګ په څنګ دي دوه ځوانان ووژل

داظلم هم ځانته سرحدلري یی
چي تا د یوکورني دریواړه خانان ووژل

مونږ دي دغم په تغر کینولوای ظالمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يودي مور کی دوه دي خواږه ځوانان ووژل
عظيمي سوال در ته کوي خالقه
ته يی تباکړي چاچې دغه شازلميان ووژل
شعر
ته يي دوښمن ددغی خاوری په ايمان يی وايم
ته يی قاتل ته يی رهزن اي په ايمان يي وايم

چی دملت په وينوسره لاسونه تانيولي
دورور قاتل يي اي ظالمه په ايمان يي وايم

چې درهبر اودعسکر په خلاف ته جنګيږې
د دين اسلام يي پوخ دوښمنه اي په ايمان يي وايم

داد تکبير ناره مونږ هم وايواوفخرپري کړو
ته يي خلاف يې سراسره په ايمان يي وايم

ته دپنجاب دغلامي نه بس نورځان اوباسه
نه پريږدومونږ در ته سنګر ای په ايمان يي وايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته دا کوشش کړي چې رهبر مو په ګولي وولي
مونږ دا ناره د الله اکبر کړو په ایمان یې وایم

زه عظیمي در ته داوایم افغان مه ژړوه
سر ته به ناسته دي مور کي وي په ایمان یې وایم
شعر
بیوسي دچا نصیب مه کړی ای خدایه
زه بیوسه شوم په دارشومه ملګرو

اي خالقه ته مې مل شي چې تنهایم
عظیمي یې نن ازار کړلو ملګرو
شعر
زه به روان شم ستا له کلی نه ملنګه یاره
ته مې د تورو سترګو تور یی غنم رنګه یاره
د کلي منځ کې به دې وکړ مه پوښتنه ګله
زما نیازبین لاچې لونګه یاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ادا ګانو کیسې ستا د هیرولو نه دي
زما پښتون زما نیازبینه کلیواله یاره

زه عظیمي به دی له ربه غواړم
زما زړګی یی زماځان یې کلیواله یاره
شعر
ستا دیوه نظر لیدو په سې مې ډیروژړل
ستا دوعاګانو ته محتاج وم موري
چې زه له دغه ښاره لري لاړم
ستا تصویرو په سي مې ډیر وژړل

ای له دي وخته زه ګیله لرمه
ستا اللو په سي مې ډیر وژړل
دوخت حالاتو راګیر کړي ومه
ستا د ژوندون دي ارمانو په سي مې ډیر وژړل
دزړګي حال مې چا ته نشوویلي
بلا خبري مې په زړه کي پاتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه عظیمي له ژونده ستړي یمه

ستا د نه شتون په دي هر څه پسي مي ډیر وژړل

شعر

ته خوګونږي نه یې باچا ولي خبري نه کړی
دکار سړي نه یې باچا ولي خبري نه کړي

دملت واړه ارمانونه دي ترخپو لاندي کړل
که ته غدار نه یی باچا ولي خبري نه کړي

چي په دستور دپاکستان مو ته ملت زوروي
که ته ددوي نه یی بچي ولي خبري نه کړي

چي په تعلیم او په بیرغ مو بندیز تاولږو
که پنجاپي نه یي باچا ولي خبري نه کړي

عظیمي وایي ستا له هر څه نه مې زړه تورشوي
د سر سړي نه یي باچاولي خبري نه کړي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library